

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Dei Præsentia

Le Gaudier, Antoine

Coloniæ Agrippinæ, 1622

Cap. XXIX. Quomodo cùm inter nos versamur, & negotia quæ iis tractamus Deu[m] præsentem in nobis & alijs videre possimus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50583](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50583)

CAPVT XXIX.

Quomodo cum inter nos versamur & negotia quævis tractamus Deum præsentem in nobis & alijs videre possimus.

AM verò cū quid nobis negotij est cū proximo, quod pertineat, aut ad eius salutem ac bonum siue spirituale, siue temporale, aut aliud quiduis, quàm iucundum est contemplari Deum in ipso nobisque pariter & præsentem & operātem, pro ut res exigit? Quantam id fiduciam, quantam alacritatem, quantam pacem, adferre potest? Ita Deus ipse, est etiam

tiam

tiam in peccatore, & in eo operatur sui cognitionem, & motus illos animi quibus impellitur, vt ad me veniat, mecum agat, à me vel potius ab ipso Deo qui in me est & me pariter in illum inclinatur, hauriat medicinam, consilium, sanitatem. Quomodo ergo æquum est Deo occurrere, vt non videar impellentem repellere? Quomodo debeo ei cooperari & excipere, atque omnibus modis allicere, cum præsertim ipsemet Deus in me existens, operetur in me, respondentem illi, quam in eo peccatore excitat, inclinationem, vt in se nos simul perfectissimè vniat, ac veluti æterno charitatis glu-

tine, coagmentet. Quare quā-
 tumcumque sit pertinax &
 obstinatus peccator, hæreti-
 cus, Turca, ludæus, quo cum
 nobis agendum est de salute,
 intendamus oculos mentis
 in eum, qui in nobis operatur,
 & lumen fidei, & voluntatem
 piā, & desiderium iuuandi
 illum; qui idem cum præ-
 sens ei adsit cum summa in-
 clinatione voluntatis in eū,
vult enim omnes saluos fieri,
& ad agnitionem veritatis ve-
nire, sine dubio si quod in
 nobis est, eo impellente,
 præstemus, occurret ipse sibi-
 ipsi, & quæ salutaria erunt in-
 spirabit, si præcipuè eundem
 Deum veritatis & amoris
 præsentem in corde nostro

i. Ti.

2.

rog

rogemus, vt qui etiam pariter
cordi eius praesens adest, il-
lum ipsum sua veritate & a-
more perfundat, quo etiam
modo nobis possumus facere
in eo praesentes illos ipsos,
qui longè corpore à nobis ab-
sunt, & pro quibus orare vo-
lumus.

In caeteris porrò negotijs,
si suscepta à nobis sint ad glo-
riam vnius diuinæ maiestatis,
& constet omnino conduce-
re plurimum in eum finem
persuaderi aliquid proximo,
quid efficacius, quàm bene-
prius collatas cum Deo ra-
tiones ei proponere, cum ea
apprehensione eundem ip-
sum, à quo eas accepimus,
intimè in illo praesentem, o-

perars

perari etiam velle vt eas capiat, & vel statim, vel saltem tandem aliquando admittat, & consentiat? Quod si non constet, sed res dubia sit quantæ est consolationis Deum in alio residentem adire, exponere rationes, conferre consilia, audire quæ opponat, dignoscere Deum sua cillumina communicantem, & voluntatem eius flectentem, & nonnunquam per inferiores atque rudes quosdam significantem quid fieri ipse velit, nolitur? Quanta cum animi pace acquiescere potes, si, quando quod in te fuit, prestitisti, & successu res caruit, Deum ea te cogitatione & desiderio exercuisse, tua bona

volun-

voluntate esse contentum ti
bi persuadeas.

CAPUT XXX.

*Quomodo in peccatoribus spe-
ctari possit Deus praesens
& operans.*

AM cum peccan-
tes cernimus, im-
primis infinitæ il-
lius maiestatis præ-
sentis iniuriam agnoscere
possumus, eiusque implacabi-
le odium in peccatum, seu e-
ritatem etiam & iustitiam a-
nimæ illi parantem extrema
supplicia: sic enim præsens
adest animæ peccatrici, ut iu-
dex severus eam æternissimam-

mis.